

Nagrada «Gratias agit» Čestmiru Mirku Dušku, za širenje dobrog imena Republike Češke

Nagrada «Gratias agit» je osnovana 1997. godine i dodjeljuje se osobama i organizacijama kao visoka ocjena za njihove posebne aktivnosti na području djelovanja nevladinog sektora. Za dodjeljivanje nagrade «Gratias agit» mogu biti izabrane osobe bez obzira na njihovu nacionalnost i državljanstvo, kao i zemlju porijekla i zemlju aktuelnog boravka, koje su svojim dugotrajnim djelovanjem dale ili još uvijek daju značajan doprinos širenju dobrog imena Republike Češke u inozemstvu. (Foto: en.wikipedia.org)

Jedan od dobitnika ove nagrade je i državljanin Bosne i Hercegovine Čestmir Mirko Dušek, vanredni profesor muzike, dirigent, kompozitor i pedagog u mirovini, počasni doktor nauka Univerziteta u Tuzli. Naime, Republika Češka, domovina njegovih roditelja – oca Karla Duška i majke Stjepanke Dušek, rođene Hack, prepoznala je njegov izuzetan rad i angažiranost u svijetu muzike i izrazila mu zahvalnost i iskazala čast dodjeljivanjem nagrade «Gratias agit» za 2009. godinu. Svečanost dodjele nagrade održana je 2. oktobra u Černinskoj palači (Černínský palác) u Pragu, a uvaženom profesoru Dušku nagradu je uručio tadašnji zamjenik premijera Republike Češke i ministar vanjskih poslova Jan Kohout. Profesor Dušek je nagradu za 2009. godinu dobio uz još jedanaest laureata iz različitih zemalja.

Uz ovu, a i uz mnoge druge brojne nagrade, priznanja, plakete i odlikovanja (Oktobarska nagrada i plaketa Tuzle, Orden rada, Sedmoaprilaska plaketa Brčkog, Republička nagrada «Hasan Kikić», Srebrena i zlatna značka sa poveljom SSRNBiH, Zlatna medalja Saveza AKUDIO BiH, Povelja RKUD «Mitar Trifunović - Učo» Tuzla, Orden zasluga za narod, Zlatna plaketa Osnovne škole Tuzla povodom 50-godišnjice postojanja (1999.), Tuzlanska plaketa sa srebrenim grbom (1999.)...) kojima se profesor Dušek s punim pravom može ponositi, nalazi se i titula počasnog doktora nauka koju mu je dodijelio Univerzitet u Tuzli 2004. godine. Diploma počasnog doktorata, kako je na njoj i napisano, profesoru Dušku je uručena za «muzikološki angažman, ogromne zasluge za obrazovanje u muzičkoj teoriji, praksi i edukaciji, implementiranje vrhunskog rukovođenja i dirigovanja orkestrima i horovima, nesebično ulaganje svih svojih ljudskih i umjetničkih osobina, znanja i vještine u mlade i u kolektive, za svakodnevnu brigu za bolji i kvalitetniji muzički osjećaj i ugođaj, znanje i kvalitet, za strpljivu i mukotrpnju izgradnju parametara za muzički kvalitet».

O zasluženim nagradama koje je do sada dobio Čestmir Mirko Dušek govorio je i gospodin Jasmin Imamović, načelnik Općine Tuzla, nakon što je Republika Češka izabrala profesora Duška za nagradu «Gratias agit»:

- «Kao što su Česi prepoznali da Čestmir Dušek pronosi dobro ime Češke Republike tako i mi prepoznajemo da širi dobro ime BiH, i posebno Tuzle. Dobitnik je mnogobrojnih priznanja, ponosni su svi građani Tuzle, a posebno ja kao

predstavnik građana. Radi se o jednoj posebnoj osobi koja je ostavila blistav trag, a i sada ga isijava, čovjek je kojeg treba slušati. Svi mladi koji su ga slušali uspjeli su u životu.»

I danas profesor Čestmir Mirko Dušek, rođen 1930. godine u Tuzli, iako umirovljenik preko dvadeset godina i već dugo udovac (supruga Zdenka je bila istaknuti profesor i dekan Tehnološkog fakulteta u Tuzli) sa dvije kćeri, Majom i Verom, koje žive u inozemstvu, ne prestaje s radom. U Srednjoj muzičkoj školi u rodnom gradu kojem ostaje zauvijek privržen i odan, obavlja dužnost profesora Osnova dirigiranja i Horskog pjevanja. Tuzlaci ga često mogu vidjeti kao posjetioca različitih kulturnih manifestacija u gradu, posebno onih muzičkih u kojima učestvuju njegovi bivši učenici i studenti, a mnogi od njih su postali svjetski poznata imena u svijetu muzike. Svoju dirigentsku palicu, koju je dugi niz godina vješto i suvereno držao u ruci na domaćoj i inozemnoj muzičkoj sceni, sada je zamijenio olovkom kojom piše muzičke udžbenike, ali i neka izuzetno značajna djela koja će biti neizostavni dio muzičke literature sadašnjih i budućih bosanskohercegovačkih muzičkih stvaralaca. Takva knjiga je njegov nedavno objavljeni Glazbeni/Muzički rječnik, prvi u BiH, za kojeg je sam rekao da ga smatra svojim kapitalnim djelom jer ga je počeo pisati još davne 1967. godine.

Profesora Dušeka, koji je svoje osnovno i srednjoškolsko obrazovanje završio u rodnom «gradu na zrnju soli», visokoškolsko obrazovanje na Muzičkoj akademiji u Beogradu, jednogodišnju specijalizaciju u Pragu iz oblasti intonacije sa slušnim analizama i pjevanja «a vista»,

horskog i orkestarskog dirigiranja i metodike spomenutih predmeta, ljubomorno čuva u njedrima njegova Tuzla. Generacije i generacije Tuzlaka, a naročito učenika Niže muzičke škole, Škole za osnovno muzičko obrazovanje, Osnovne i Srednje muzičke škole, Učiteljske škole, Gimnazije, Više pedagoške škole, Pedagoške akademije, te članova različitih horova, ansambala i orkestara, kao i sarajevskih studenata Muzičke akademije, pamte ga kao vrsnog pedagoga, dirigenta i muzičkog stvaraoca, osnivača orkestara, ansambala i horova, gimnastičara i zaljubljenika u sport, ali i kao člana obitelji slastičara, koji i danas sam spravlja izuzetno ukusne kolače po staroj češkoj recepturi.

Svoj put do uspjeha, tokom kojeg je sve vrijeme bio i ostao dobar i skroman čovjek, te omiljen i poštovan profesor, kao i cijenjen akademski građanin, najbolje je opisao profesor Čestmir Mirko Dušek kada je okrunjen titulom počasnog doktora: «...Od djeteta Čestmira Dušeka, do ovog današnjeg svečanog trenutka, uz talent o kojem su govorili muzikolozi, uloženi su veliki rad i bila su mnoga odricanja. Često sam želio svoju porodicu i porodicu mene. Mnoge noći sam probdio iščekujući nastup, analizirajući sve eventualne propuste. Vrlo često sam bio u svijetu u kojem se nalaze svi umjetnici, sam sa svojom umjetnošću, skoro gluh i slijep, ali vrlo budan u partituri, orkestru, koncertu i javnom nastupu. Dok sam bio mali, bilo je i povlačenja za uho i odricanja od igara, ali sam ljubopitljivo promatrao sve umjetničke vrijednosti mojih učitelja muzike. Moja današnja čast potvrđuje staru latinsku izreku «Per aspera ad astra.»»

Gordana Frimel